

हिः सायै । यद्वै किञ्च वातो नाभिवाति । तत्सर्व्वं वरु-
णदेवत्यम् । उरुवातायेत्याह । अवारुणमेवैनत्करोति ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै । अश्विनौर्बा-
हुभ्यामित्याह ॥ ५ ॥

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् । पूष्णो हस्ता-
भ्यामित्याह यत्यै । अग्नये जुष्टं निर्व्वपामीत्याह । अग्न-
य एवैनां जुष्टं निर्व्वपति । चिर्यजुषा । चय इमे लोकाः ।
एषां लोकानामात्यै । तूष्णीं चतुर्थम् । अपरिमितमेवा-
वरुन्धे । स एवमेवानुपूर्व्वं हवींषि निर्व्वपति ॥ ६ ॥

इदं देवानामिदमुनः सहेत्याह व्यावृत्यै । स्फात्यै
त्वा नारात्या इत्याह गुप्त्यै । तमसीव वा एषोऽन्तश्चर-
ति । यः परीणहि । सुवरभिबिब्येषं वैश्वानरं ज्योति-
रित्याह । सुवरेवाभि विपश्यति वैश्वानरं ज्योतिः । द्या-
वापृथिवी हविषि गृहीत उदवेपेताम् । हः हन्तां दुर्या
द्यावापृथिव्योरित्याह । गृहाणां द्यावापृथिव्योर्धृत्यै ।
उर्व्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै ॥ अदित्यास्त्वोपस्थे सा-
दयामीत्याह । इयं वा अदितिः । अस्या एवैनदुपस्थे
सादयति । अग्ने हव्यः रक्षस्वत्याह गुप्त्यै ॥ ७ ॥

यज्ञो वा आपो धाम पुणीय प्रचरत्यतीयादेतद्बाहु-